

ה"ת 14419/12/19 - אמיתי רחום נגד תחנת משטרה - אשדוד

בית משפט השלום באשקלון

ה"ת 14419-12-19 רחום נ' תחנת משטרה - אשדוד (מרחב לכיש)
תיק חיצוני: 506029/2019

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקש	אמיתי רחום ע"י ב"כ עו"ד יוסי דגה
נגד	
משיבה	תחנת משטרה - אשדוד (מרחב לכיש)

החלטה

1. בפני בקשה להחזרת תפוס מכח סעיף 34 ו-32(ב1) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט - 1969.
2. המבקש, בעל עסק לציוד הגברה, סיפק שירותי הגברה למסיבה שנערכה ביום 22.11.19 בשטח פתוח באשדוד. עם הגעת השוטרים למקום, ולאחר שהוברר כי המסיבה התנהלה ללא היתר, הופסקה המסיבה על ידי השוטרים וציוד ההגברה נתפס על ידי המשטרה.
3. המבקש, ביקש להחזיר לו את ציוד ההגברה שנתפס. לדבריו, הוא לא ארגן את המסיבה, אלא שירותיו נשכרו על ידי אחר. לדבריו החרמת הציוד גורמת לעסקו נזק רב, ויש מקום לנקוט אמצעים פחות פוגעניים, ולהסתפק לכל היותר בחתימה על ערבות או הפקדת סכום כספי מידתי.
4. לטענת ב"כ המשיבה, במקום התנהלה "מסיבת טבע", שלא כדין, ללא רישיון, המבקש נכח במקום במהלך כל האירוע, הציוד שנתפס הוא ציוד מהותי ששימש לביצוע העבירה, ובכוונת המשטרה לחלט הציוד בגמר ההליכים.
5. נוכח טיעוני הצדדים עיינתי בתיק החקירה.

הגם שהחקירה טרם הסתיימה, מהתשתית הראייתית הקיימת בתיק החקירה נכון לעת הזו (כ- 50 יום לאחר האירוע) עולה הרושם כי במקום התקיימה מסיבה בה השתתפו מעל 100 איש, נגבו לכאורה תשלום מהמשתתפים. החקירה בעניין זה עדיין בראשיתה.

המסיבה לכאורה אורגנה על ידי אחר (מוגרבי), אשר הזמין שירותי הגברה מהמבקש. המבקש שהה במקום בו נערכה המסיבה, זאת במסגרת עבודתו, לצורך התקנת ותפעול ציוד ההגברה.

בתיק החקירה חתום בין המבקש לבין מארגן המסיבה, ממנו עולה לכאורה כי המארגן הצהיר בפני המבקש כי יש בידו את כל האישורים הדרושים לצורך עריכת האירוע (סעיף 16 לחוזה).

על פניו בשלב זה עולה הרושם כי חלקו של המבקש באירוע אשר נחקר בפרשה זו ("ניהול עסק ללא רישיון") הוא לכל היותר משני.

כאמור בשלב זה טרם הוגש כתב אישום כנגד המבקש, אף טרם הוגש כתב אישום כתב כנגד מארגן המסיבה.

6. בדיון שבפני לא הועלתה טענה כנגד עצם תפיסת ציוד ההגברה בשלב הראשוני, אלא, המחלוקת נסובה סביב השאלה האם עדיין קיימת הצדקה להמשיך ולהחזיק בציוד ההגברה התפוס.

7. פסיקת בית המשפט העליון קובעת כי יש לערוך איזון בין ההגנה על הזכות הקניינית של הפרט לבין האינטרס הציבורי שבמניעת עבירות בעזרת חפצים המאפשרים את ביצועם.

ראו למשל בש"פ 7715/97 חג'ג נ' מדינת ישראל (עמ' 17-18):

"תפיסה בפועל של הרכוש היא האמצעי הדרסטי ביותר להשגת התכלית של האפשרות לחלט בעתיד. היא שוללת מן הבעלים שהועמד לדין ובטרם נחרץ דינו את השימוש בכלי הרכב בעצמו או באמצעות אחרים למשך תקופה וזאת כאמצעי ביטחון. הפגיעה ברכושו של אדם על ידי נטילתו ממנו על מנת להבטיח אפשרות חילוט בעתיד היא פגיעה ברכושו וקניינו ולפיכך יש לנקוט אותה רק כאמצעי אחרון ובהיעדר אמצעים חלופיים להבטחת אותה תכלית. כך יש לעשות בהשראת חוק יסוד כבוד האדם וחירותו וכך יש לעשות על פי עקרון המידתיות המקובל עלינו.

ראו גם רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל:

"המשך החזקת החפץ שנתפס בידי המשטרה יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים - מעבר לפגיעה שהייתה בעצם התפיסה ומכאן עשויה שתילמד חובה המוטלת על המשטרה, ועל בית המשפט בשבתו לביקורת על מעשי המשטרה, לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתכלית ראויה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בבעלים במידה העולה על הנדרש....".

8. בשים לב לחלקו המשני של המבקש בכל הנוגע לאירוע, בשים לשלב הראשוני בו מצוי התיק, ובשים לב שמערכת ההגברה דרושה למבקש לצורך המשך ניהול עסקו, הגעתי לכלל מסקנה כי המשך החזקת הציוד תהווה פגיעה בלתי מידתית בקניינו של המבקש ובפרנסתו.

9. לנוכח האמור לעיל אני מורה למשטרת ישראל להשיב למבקש את הציוד התפוס זאת בכפוף לכך שהמבקש יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪, שלא להעביר את התפוס או הזכויות בו לאחר ולהציגו בהליכי חקירה או משפט ככל שיידרש, וזאת עד למתן החלטה אחרת.

10. העתק ההחלטה לצדדים.

11. תיק החקירה ממתין ליחידה החוקרת במזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, ט"ו טבת תש"פ, 12 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.